

ปัจจัยทำนายประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการวิสาหกิจ
ขนาดกลางและขนาดย่อม
Efficiency Predictive factors for Business Performance of SMEs
Entrepreneurs

พรกุล สุขสด¹ ชมสุภักดิ์ ครุฑทะกะ² สุกัญญา หอมหวาน³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการบริหาร การสนับสนุนจากครอบครัว และการสนับสนุนด้านการเงิน กับประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และ 2) ศึกษาปัจจัยทำนายประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จังหวัดสมุทรสาคร จำนวน 360 คน ที่ได้จากการสุ่มอย่างเป็นระบบ เครื่องมือ คือ แบบสอบถาม 1 ฉบับ แบ่งเป็น 5 ตอน คือ ข้อมูลส่วนบุคคล แบบสอบถามความสามารถในการบริหาร การสนับสนุนจากครอบครัว การสนับสนุนด้านการเงิน และประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาและหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้วยการหาสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .91, .72, .80 และ .71 ตามลำดับวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนา หาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน และวิเคราะห์การวิเคราะห์ถดถอยพหุ กำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัยพบว่า

1. ระดับคะแนนของปัจจัยที่ศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ดังนี้ ความสามารถในการบริหาร ($\bar{X} = 4.16$, S.D. = 0.44) การสนับสนุนจากครอบครัว ($\bar{X} = 4.05$, S.D. = 0.46) การสนับสนุนด้านการเงิน ($\bar{X} = 4.04$, S.D. = 0.49) และประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ($\bar{X} = 4.06$, S.D. = 0.48)

2. ความสามารถในการบริหาร การสนับสนุนจากครอบครัว และการสนับสนุนทางการเงินมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทางบวก ($r = .503, .526$ และ $.563$ ตามลำดับ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .000$)

3. การสนับสนุนทางการเงิน ความสามารถในการบริหาร และการสนับสนุนจากครอบครัว สามารถทำนายประสิทธิภาพการบริหารธุรกิจของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมได้ร้อยละ 39.30 ($R^2 = .393$)

สมการมาตรฐานทำนายประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ดังนี้
ประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจ = .328 (การสนับสนุนทางการเงิน) + .225 (ความสามารถในการบริหาร) + .182 (การสนับสนุนจากครอบครัว)

คำสำคัญ : ปัจจัยทำนาย, ประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจ, ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

¹ อาจารย์ประจำ หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาการบริหารการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

² รองศาสตราจารย์ คณะพัฒนารักษาราชการมุนษย มหาวิทาลัยรามคำแหง.

³ นักวิชาการอิสระ

Abstract

The research purposes were to study the relationship between management ability, family support, financial support and business performance of SMEs entrepreneurs; and study the efficiency predictive factors of business performance in SMEs entrepreneurs. The participants of the research were 259 SMEs entrepreneurs industry sector, Samut Sakhon Province, by using systematic sampling. Data were collected by using 5 sets of questionnaires: demographic data, management ability, family support, financial support and business performance of SMEs entrepreneurs. The questionnaires were tested for content validity index and the reliability by Cronbach's alpha coefficient were .91, .72, .80 and .71 respectively. Data were analyzed by frequency, percentage, mean, standard deviation, Person product moment correlation and stepwise multiple regression analysis the significant at the .05. The major finding were :

1. The score of management ability, family support, financial support and business performance of SMEs entrepreneurs were high level.
2. Management ability, family support, financial support were positive significant with business performance of SMEs entrepreneurs at the .01 level ($r=.503$, $.526$ and $.563$ respectively)
3. Financial support, management ability and family support were significant efficiency predicted **factors for** business performance of SMEs entrepreneurs in stepwise multiple regression analysis at the level .01 and able to account for 39.30 percent ($R^2 = .393$) of the variance. The predicted equation in standard score form can be stated as follows:

Business performance of SMEs entrepreneurs = $.328$ (Financial support) + $.225$ (management ability) + $.182$ (family support)

Keywords: Predictive factors, Business performance, SMEs entrepreneurs

ความสำคัญและที่มาของปัญหาวิจัย

ภาคธุรกิจเป็นตัวขับเคลื่อนระบบเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศ การดำเนินธุรกิจมีความยุ่งยากซับซ้อน และแข่งขันสูง ผู้ประกอบการจึงจำเป็นต้องมีความรู้ ความสามารถ และได้รับการสนับสนุนจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง เพื่อให้ผู้สามารถบริหารธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Khosla, 2015) การสร้างธุรกิจช่วยลดการว่างงาน ความยากจน และสร้างงานใหม่ให้กับชุมชน รวมทั้งสร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจให้กับประเทศ (Johnson et al., 2015) จึงมีความพยายามของนานาประเทศที่จะส่งเสริม หรือสนับสนุนให้เกิดวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมมาก (Singh and Belwal, 2008) เนื่องจากวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมช่วยเพิ่มการขยายตัวทางเศรษฐกิจของแต่ละประเทศได้ โดยเฉพาะในประเทศที่กำลังพัฒนา ที่พบว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีมากกว่า 90% ของอุตสาหกรรมทั้งหมดของประเทศ และเป็นหนึ่งในปัจจัยที่สำคัญที่สุดในการพัฒนาประเทศเหล่านี้ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีบทบาทสำคัญในการลดความยากจน การสร้างงาน และสร้างมาตรฐานการครองชีพที่สูงขึ้น (Ebiringa, 2011) เป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมช่วยประเทศให้บรรลุเป้าหมายทางเศรษฐกิจที่ต้องการ

ประเทศต่าง ๆ มีความพยายามส่งเสริมให้เกิดวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมากขึ้น อย่างไรก็ตามผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมหลายรายที่ยังประสบปัญหาที่ไม่สามารถบริหารวิสาหกิจของตนเองให้ประสบความสำเร็จ Amiri, Zali & Majd (2009) ศึกษาพบว่า ผู้ประกอบการธุรกิจรายใหม่เพียงร้อยละ 10 เท่านั้นที่สามารถดำเนินธุรกิจให้ประสบความสำเร็จ ส่วนที่เหลือธุรกิจประสบความล้มเหลวไม่สามารถดำเนินธุรกิจต่อไปได้ และผู้ประกอบการธุรกิจที่อายุน้อยมีอัตราการความล้มเหลวในการดำเนินธุรกิจในปีแรกสูงถึงร้อยละ 20 และการดำเนินธุรกิจ 6 ปีต่อมาประสบความล้มเหลวถึงร้อยละ 66 เนื่องจากการดำเนินธุรกิจโดยปราศจากความสามารถที่เพียงพอของผู้ประกอบการจะทำให้ธุรกิจไม่สามารถดำรงอยู่รอดได้ สอดคล้องกับ Ahmed, Rafiq & Saad (2003) พบว่า ปัจจัยด้านการเงินที่เข้ามาเกี่ยวข้องจะช่วยให้การดำเนินธุรกิจประสบความสำเร็จ รวมทั้งความสามารถของผู้ประกอบการที่มีผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจ

สำหรับประเทศไทย องค์กรธุรกิจส่วนใหญ่ จัดเป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ซึ่งมีบทบาทสำคัญต่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ ในปีพ.ศ. 2559 ประเทศไทยมีวิสาหกิจทั้งหมด 3,013,722 แห่ง มีเพียง 9,025 รายเท่านั้นที่เป็นวิสาหกิจขนาดใหญ่ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจึงมีมากกว่าร้อยละ 99 ของวิสาหกิจทั้งประเทศ ในไตรมาสที่ 2 ของปี 2560 ผลผลิตจากวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 42.1 ของ GDP ของประเทศ ในแง่ของการจ้างงานวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมก่อให้เกิดการจ้างงานถึง 10.7 ล้าน คน คิดเป็นสัดส่วนสูงถึงร้อยละ 80 ของการจ้างแรงงานทั่วไป (นงา วะสี และคณะ, 2561) แต่ยังคงพบว่าผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของไทยยังคงประสบปัญหาหลายประการ เช่น มีผู้ประกอบการเพียง 5.2 แสนรายหรือคิดเป็นร้อยละ 17 ที่ได้รับอนุมัติสินเชื่อจากธนาคารพาณิชย์ และเมื่อพิจารณาพบว่าสินเชื่อจากธนาคารพาณิชย์ส่วนใหญ่กระจุกอยู่กับผู้ประกอบการบางรายเท่านั้น (สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, 2557) ส่งผลให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีข้อจำกัดในการบริหารธุรกิจให้มีประสิทธิภาพตามเป้าหมายที่ต้องการ

จากสาเหตุดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาปัจจัยทำนายประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เพื่อให้มีข้อมูลเชิงประจักษ์ที่ผู้บริหารสามารถนำไปใช้ในการกำหนดนโยบาย หรือกลยุทธ์ในการส่งเสริม ให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมบริหารธุรกิจให้เกิดประสิทธิภาพมากขึ้น จะนำมาซึ่งผลลัพธ์เชิงบวกต่อภาคเศรษฐกิจของประเทศไทยต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการบริหาร การสนับสนุนจากครอบครัว และการสนับสนุนด้านการเงิน กับประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
2. เพื่อศึกษาปัจจัยทำนายประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ คือ ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จังหวัดสมุทรสาคร จำนวน 6,173 คน กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม สมุทรสาคร จำนวน 360 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางเลขสุ่มของเครซี่และมอร์แกน สุ่มกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในแต่ละอำเภอ จังหวัดสมุทรสาคร

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม 1 ฉบับที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น จากการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แบ่งเป็น 5 ตอน คือ 1) แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 5 ข้อ ลักษณะข้อคำถาม 2-4 ตัวเลือก 2) แบบสอบถามความสามารถในการบริหารธุรกิจ จำนวน 16 ข้อ 3) แบบสอบถามการสนับสนุนจากครอบครัว จำนวน 12 ข้อ 4) แบบสอบถามการสนับสนุนทางการเงิน จำนวน 12 ข้อ และ 5) แบบสอบถามประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจ จำนวน 16 ข้อ ข้อคำถามของแบบสอบถามทั้ง 4 ตอน ลักษณะประมาณค่า 5 ระดับ คือ มากที่สุด-น้อยที่สุด

ผู้วิจัยดำเนินการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย โดยนำแบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่านพิจารณาความตรงเชิงเนื้อหา โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item –Objective Congruence: IOC) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือเป็นรายข้อ ระหว่าง .80-1.00 และนำแบบสอบถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ .80 ไปทดลองใช้ (Try out) กับผู้ประกอบกรวิชาชีพขนาดกลาง และขนาดย่อยในกรุงเทพมหานคร จำนวน 30 คน หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค ได้ค่าความเที่ยงของความสามารถในการบริหารธุรกิจ การสนับสนุนจากครอบครัว การสนับสนุนทางการเงิน และ ประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจเท่ากับ .91, .72, .80 และ .71 ตามลำดับ

การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย 1) สถิติเชิงพรรณนา คือ การหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่ออธิบายคุณลักษณะปัจจัยส่วนบุคคลกลุ่มตัวอย่าง และระดับคะแนนความสามารถในการบริหารธุรกิจ การสนับสนุนจากครอบครัว การสนับสนุนทางการเงิน และประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจ 2) สถิติวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร คือการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน และ 3) สถิติวิเคราะห์ตัวแปรหลายตัวแปร คือการวิเคราะห์ถดถอยพหุ

สรุปผลการวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เพศชายจำนวน 205 คน คิดเป็นร้อยละ 56.90 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 35 การศึกษาดำรงว่าปริญญาตรี และปริญญาตรีจำนวนใกล้เคียงกัน คือ ร้อยละ 42.50 และ 42.20 ส่วนมากโสด จำนวน 290 คน คิดเป็นร้อยละ 80.60 และส่วนใหญ่มีประสบการณ์บริหารธุรกิจมากกว่า 7 ปีขึ้นไป จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 27.80

2. ระดับคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการบริหารธุรกิจ การสนับสนุนจากครอบครัว การสนับสนุนทางการเงิน และประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจ แสดงรายละเอียดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของคะแนนความสามารถในการบริหารธุรกิจ การสนับสนุนจากครอบครัว การสนับสนุนทางการเงิน และประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจในภาพรวม (n=360)

ข้อความ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
ความสามารถในการบริหารธุรกิจ (Management ability)	4.16	0.44	มาก
การสนับสนุนจากครอบครัว (Family support)	4.05	0.46	มาก
การสนับสนุนทางการเงิน (Financial support)	4.04	0.49	มาก
ประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจ (Business performance)	4.06	0.48	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนของปัจจัยที่ศึกษาทั้ง 4 ปัจจัยอยู่ในระดับมากทั้งหมด โดยความสามารถในการบริหารธุรกิจมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.16$, S.D. = 0.44) และการสนับสนุนทางการเงินมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 4.04$, S.D. = 0.49)

3. ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการบริหารธุรกิจ การสนับสนุนทางการเงิน การสนับสนุนจากครอบครัว กับประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม แสดงรายละเอียดดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ความสัมพันธ์ระหว่าง ความสามารถในการบริหารธุรกิจ การสนับสนุนจากครอบครัว การสนับสนุนทางการเงิน กับประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแสดงในรูปเมตริกสหสัมพันธ์ (Correlation Matrix)

ตัวแปร	1	2	3	4
1. ความสามารถในการบริหารธุรกิจ	1.000			
2. การสนับสนุนจากครอบครัว	.584**	1.000		
3. การสนับสนุนทางการเงิน	.523**	.648**	1.000	
4. ประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการ	.503**	.526**	.563**	1.000

* $p < .05$

จากตารางที่ 2 พบว่า การสนับสนุนทางการเงิน การสนับสนุนจากครอบครัว และความสามารถในการบริหารธุรกิจ มีความสัมพันธ์ทางบวกระดับปานกลางกับประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .563$, $.526$, และ $.503$)

4. การวิเคราะห์ปัจจัยทำนายประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม แสดงรายละเอียดดังตารางที่ 3 และ 4

ตารางที่ 3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ระหว่างตัวแปรทำนายที่ได้รับการคัดเลือกเข้าสู่สมการถดถอยกับประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจ ของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม แสดงอำนาจการทำนาย (R^2) และค่าอำนาจการทำนายที่เพิ่มขึ้น (R^2 change)

ลำดับขั้นการทำนาย	R	R^2	R^2 change	F	<i>p</i> -value
1. การสนับสนุนทางการเงิน	.563	.317	.317	166.432	.000
2. การสนับสนุนทางการเงิน และความสามารถในการบริหารธุรกิจ	.614	.377	.060	34.146	.000
3. การสนับสนุนทางการเงิน ความสามารถในการบริหารธุรกิจ และการสนับสนุนจากครอบครัว	.627	.393	.016	9.667	.002

จากตารางที่ 3 พบว่า การสนับสนุนทางการเงินสามารถอธิบายความแปรปรวนของประสิทธิภาพการดำเนินงานธุรกิจของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมได้ร้อยละ 31.7 ($R^2 = .317$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การสนับสนุนทางการเงิน และความสามารถในการบริหารธุรกิจ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของประสิทธิภาพการดำเนินงานธุรกิจของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมได้ร้อยละ 37.7 ($R^2 = .377$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยความสามารถในการบริหารธุรกิจสามารถอธิบายความแปรปรวนของประสิทธิภาพการดำเนินงานธุรกิจของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 6 ($R^2 = .060$)

การสนับสนุนทางการเงิน ความสามารถในการบริหารธุรกิจ และการสนับสนุนจากครอบครัวสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของประสิทธิภาพการดำเนินงานธุรกิจของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมได้ร้อยละ 39.3 ($R^2 = .393$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยการสนับสนุนจากครอบครัวสามารถอธิบายความแปรปรวนของประสิทธิภาพการดำเนินงานธุรกิจของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.6 ($R^2 = .016$)

ตารางที่ 4 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวแปรทำนายในรูปคะแนนดิบ (B) และคะแนนมาตรฐาน (Beta)

ตัวแปรทำนาย	B	SEB	Beta	t	p-value
การสนับสนุนทางการเงิน	.323	.055	.328	5.876	.000
ความสามารถในการบริหารธุรกิจ	.245	.057	.225	4.303	.000
การสนับสนุนจากครอบครัว	.189	.061	.182	3.109	.000
Constant	.973	.209		4.661	.000
R= .627 $R^2 = .393$ $SE_{est} = .37796$					
F= 9.667 p-value =.000					

จากตารางที่ 4 พบว่า การสนับสนุนทางการเงินมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยสูงที่สุดในการทำนายประสิทธิภาพการดำเนินงานธุรกิจของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Beta=.328) รองลงมาคือ ความสามารถในการบริหารธุรกิจ (Beta =.225) และการสนับสนุนจากครอบครัว (Beta=.182) ตามลำดับ สามารถสร้างสมการทำนายประสิทธิภาพการดำเนินงานธุรกิจของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ได้ดังนี้

สมการทำนายในรูปคะแนนดิบ

ประสิทธิภาพการดำเนินงานธุรกิจของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม = .973 + .323 (การสนับสนุนทางการเงิน) + .245 (ความสามารถในการบริหารธุรกิจ) + .198 (การสนับสนุนจากครอบครัว)

สมการทำนายในรูปคะแนนมาตรฐาน

ประสิทธิภาพการดำเนินงานธุรกิจของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม = .328 (การสนับสนุนทางการเงิน) + .225 (ความสามารถในการบริหารธุรกิจ) + .182 (การสนับสนุนจากครอบครัว)

สื่อสังคม สื่อออนไลน์ต่าง ๆ ที่สามารถเข้าถึงได้อย่างสะดวก ทำให้เกิดการซื้อขายมากขึ้น ส่งผลให้เกิดการแข่งขันทางธุรกิจมากขึ้น ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจึงต้องสามารถปรับตัว และกำหนดกลยุทธ์การบริหารให้ทันกับการแข่งขันที่เกิดขึ้น ดังนั้นความสามารถในการบริหารธุรกิจของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจึงมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจ สอดคล้องกับการศึกษาของ Rizal et al (2017) พบว่า ปัจจัยภายในของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่มในเมืองบาตู (Batu City) คือความสามารถในการบริหารธุรกิจ การส่งเสริมผลิตภัณฑ์ และการใช้เทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์ มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับการศึกษาของ Sánchez (2012) ศึกษาพบว่า ผู้ประกอบการที่มีความสามารถในการบริหารมีบทบาทสำคัญต่อการบริหารธุรกิจ และส่งผลกับประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจ และสอดคล้องกับการศึกษาของ Sarwoko and Frisdiantara (2016) ศึกษาพบว่า ปัจจัยภายในของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ที่สำคัญคือการมีความรู้ ความสามารถเป็นปัจจัยที่ส่งผลโดยตรงกับการเติบโต และประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจ

2. การสนับสนุนทางการเงิน ความสามารถในการบริหารธุรกิจ และการสนับสนุนจากครอบครัวสามารถสร้างสมการทำนายประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมได้ร้อยละ 39.30 สามารถอธิบายได้ว่า การสนับสนุนทางการเงิน สามารถอธิบายความแปรปรวนของประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมได้ร้อยละ 31.7 ($R^2 = .317$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อธิบายได้ว่า ปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมให้การดำเนินธุรกิจประสบความสำเร็จ คือ การสนับสนุนทางการเงินที่เพียงพอเพื่อให้ธุรกิจสามารถดำเนินไปได้อย่างคล่องตัว ผู้ประกอบการวิสาหกิจที่มีศักยภาพแต่ไม่ได้รับการสนับสนุนด้านการเงินส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ทำให้ขาดโอกาสเข้าถึงแหล่งทุน ส่งผลให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีข้อจำกัดในการเข้าถึงเทคโนโลยี และตลาดตามมา (นงา วะสี และคณะ, 2561) ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจที่มีตัวชี้วัดสำคัญ คือ ผลกำไรทางธุรกิจ และการเจริญเติบโตของธุรกิจ (Antic and Sekulic, 2006) และการเติบโตของนวัตกรรม (Kelley et al, 2012) และการสนับสนุนทางการเงินเป็นปัจจัยหนึ่งที่ช่วยให้ผู้ประกอบการธุรกิจประสบความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจ (Hameed, Djubair and Othman, 2017) ดังนั้น การสนับสนุนทางการเงินจึงเป็นปัจจัยที่สามารถทำนายประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมได้มากที่สุดคือร้อยละ 31.7

ความสามารถในการบริหารธุรกิจสามารถอธิบายความแปรปรวนของประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 6 ($R^2 = .060$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อธิบายได้ว่า ประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจมีหลายปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ความสามารถในการบริหารธุรกิจจึงอาจจะไม่ใช่ปัจจัยที่สามารถทำนายประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจได้มากเท่ากับการสนับสนุนทางการเงินตามมุมมองของกลุ่มตัวอย่าง ดังนั้น ความสามารถในการบริหารธุรกิจสามารถอธิบายความแปรปรวนของประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมได้เพียงร้อยละ 6 และการสนับสนุนจากครอบครัวสามารถอธิบายความแปรปรวนของประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.6 ($R^2 = .016$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อธิบายได้ว่าผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมอาจจะสามารถดำเนินธุรกิจได้ด้วยตนเอง โดยไม่มีต้องมีการสนับสนุนจากครอบครัว ดังนั้นการสนับสนุนจากครอบครัวสามารถอธิบายความแปรปรวนของประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมได้เพียงร้อยละ 1.6

- Hameed, R. S., Djubair, R. A., & Othman, H. (2017). **Exploring the success factors of small business women entrepreneurs in central region of Sarawak**. Proceedings of ISERD International Conference, Kota Kinabalu, Sabah, Malaysia, 10th-11th July 2017.
- Hossain, A., Siddique, Z. R., & Al Jamil, A. (2018). Factors Affecting Women Involvement as Entrepreneur in SMEs Sector, Economic Development and Its Impact on Poverty Reduction in Bangladesh. **Business, Management and Economics Research**, 4(50), 51-65.
- Johnson, S.L., Freeman, M.A. & Staudenmaier, P.J. (2015). Manic tendencies are not related to being an entrepreneur, intending to become an entrepreneur, or succeeding as an entrepreneur. **Journal of Affective Disorders**, 173 (2015), 154-158.
- Kelley, D. J, Singer, S, & Herrington, M (2012). The global entrepreneurship monitor. **2011 Global Report, GEM**.
- Khosla, A. (2015). Women entrepreneurship issues and challenges. **Global Journal for Research Analysis**, 4 (2015), 17-18.
- Madueno, J. H., Jorge, M. L., & Gardey, G. S. (2011). Effects of family ownership on SME performance. **REVISTRA DE EMPRESS FAMILIAR**, 1(2), 5-16.
- Nyoni, T. (2018). An Empirical Investigation of Factors Affecting the Performance of Women Entrepreneurs in Harare: A Case of Food Venders. **MPRA Paper**, No. 87523, posted 29 June 2018.
- Rizal, et al. (2017). Analysis of external and internal environment factors on business performance: A case study on micro and small enterprises (MSMES) of food and beverage. **RJOAS**, 6(66), 1-9.
- Roy, S., Tripathy, P., & Tripathy, P. K. (2017). Assessment of Factors Affecting the Performance of Women Entrepreneurs in MSE in Polosara District of Ganjam, Odisha. **British Journal of Economics, Management & Trade**, 17(3), 1-11.
- Sánchez, J. (2012). The influence of entrepreneurial competencies on small firm performance. *Revista Latinoamericana de Psicología*, 44(2), 165-177.
- Sarwoko, E., & Frisdiantara, C. (2016). Growth Determinants of Small Medium Enterprises (SMEs). **Universal Journal of Management**, 4(1), 36-41.
- Sibanda, K., Hove-Sibanda, p., & Shava, H. (2018). The impact of SME access to finance and performance on exporting behavior at firm level: A case of furniture manufacturing SMEs in Zimbabwe. **Acta Commercii-Independent Research Journal in the Management Sciences** (Online), 1-13.
- Singh, G., & Belwal, R. (2008). Entrepreneurship and SMEs in Ethiopia Evaluating the role, Prospects and problems faced by women in this emergent sector. **Gender in Management: An International Journal**, 23 (2), 120-136.